

UDENRIGSMINISTERIET

Dato: 20. september 2013
Spørgsmål 201 fra Udenrigsudvalget til
udviklingsministeren af 29. august stillet af
ikkemedlem af udvalget MFU
Sara Olsvig (IA).

URU alm. del spørgsmål 201:

”Hvordan forholder ministeren sig til FN’s deklARATION om oprindelige folks rettigheds artikel 26, som omhandler kollektive land- og jordrettigheder, set iforhold til ministerens udmelding om at fremme individuelle rettigheder på bekostning af kollektive rettigheder?”

Svar:

For mig at se er der ikke en modsætning mellem at beskytte oprindelige folks rettigheder og fremme individuelle rettigheder. Tværtimod. Jeg argumenterer for, at individuelle jordrettigheder netop vil give de afrikanske landmænd rettigheden til – og muligheden for – at reagere, hvis investorer forsøger at fravriste dem jorden gennem uformelle aftaler med politikere eller lokale magthavere. Privat ejerskab til jord sætter dem også i stand til at sælge den igen, hvis nye muligheder byder sig i andre sektorer eller regioner. Det åbner dermed op for en mere dynamisk og fleksibel landbrugssektor, hvor basale rettigheder kan forsvares og beskyttes mere effektivt. Dette gælder også for oprindelige folk og de mange kvinder, der ofte diskrimineres som følge af kønshierarkier.

FN’s Erklæring om Oprindelige Folks Rettigheder udgør en overordnet ramme for beskyttelsen af oprindelige folks rettigheder, herunder også jordrettigheder. Artikel 26 i Erklæringen påpeger stateres ansvar for at anerkende oprindelige folks territorier og ressourcer. Dette er efter min opfattelse ikke til hinder for, at et land vælger at fremme individuel ejendomsret i den nationale lovgivning. Det vil fortsat være en prioritet for Danmark at fremme nationale myndighedsdialog og samarbejde med civilbefolkningen, herunder oprindelige folk og deres repræsentanter.